Immanuël
Gemeente van het Levende Woord

Besnijdenis, het eeuwige teken - 1

"Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs."

Besnijdenis, het eeuwige teken -1

Vooraf willen we heel duidelijk maken dat deze studie NIET is bedoeld om te overtuigen, maar juist om achtergrondmateriaal te bieden voor het gesprek tussen gelovigen. Zodat iemand een weloverwogen keuze kan maken in zijn beslissing.

Wij willen heel duidelijk maken dat wij niet geloven dat besnijdenis een voorwaarde is voor redding. Want zelfs Abraham werd rechtvaardig geacht toen dit verbondsteken aan hem werd gegeven…. *terwijl hij nog onbesneden was.*

Romeinen 4:9b-11

> *Wij zeggen immers dat aan Abraham het geloof gerekend is tot gerechtigheid. Hoe is het hem dan toegerekend? Toen hij besneden was of als een onbesnedene? Niet als besnedene, maar als onbesnedene! En hij heeft het teken van de besnijdenis ontvangen als een zegel van de gerechtigheid van het geloof dat hij had toen hij nog onbesneden was, opdat hij een vader zou zijn van allen die geloven, hoewel zij onbesneden zijn, opdat ook hun de gerechtigheid toegerekend zou worden;*

Als we Abraham zien als onze vader in het geloof, dan moeten we naar dat geloof leven in dezelfde gehoorzaamheid als Abraham. Daarmee zal ons geloof volmaakt worden, net zoals zijn geloof.

Jacobus 2:21-24

> *Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izak, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden? En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof.*

Daarom zegt Paulus het volgende in Romeinen 3, voordat hij naar Abraham verwijst in hoofdstuk 4...

Romeinen 3:31

> *Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet.*

De Wet (Torah) is onze instructie voor het leven. Wij zeggen het als volgt: Het Woord is het zaad, ons geloof is de wortel en onze gehoorzaamheid is de vrucht. En dus maakt het niet uit waar ons geloof

begint, laat het volmaakt worden door gehoorzaamheid, net zoals dat bij Abraham gebeurde. Laten we eraan vasthouden dat… **wij geloven dat het Woord van God niet verandert**.

Ten tweede gebruiken veel mensen de brieven van Paulus om hun visie over dit onderwerp te verdedigen, en te beweren dat Gods woord wel is veranderd.

Ten derde, zegt Petrus dat veel mensen de brieven van Paulus verdraaien, door te zeggen dat ze wetteloosheid prediken. (2 Petr 3:16-17) Elke keer als jij denkt dat Paulus leerde dat IETS van de Wet is afgeschaft, moet jouw visie op Paulus volgens ons worden veranderd. Paulus ging nooit in tegen de woorden van Jesjoea, *het Woord van God*. Als hij dat wel had gedaan, dan zou hij een hypocriet zijn geweest, omdat we weten dat Paulus zichzelf wel aan de Wet hield...

Handelingen 21:24
Neem die bij u, reinig u samen met hen en betaal voor hen de kosten van de offers, zodat zij zich het hoofd kunnen laten scheren en allen kunnen weten dat er niets waar is van wat hun over u verteld is, maar dat u zo wandelt dat u ook zelf de Wet in acht neemt.

En ook ...
Handelingen 24:14
> *Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens die Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaderen dien, en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat.*

Nogmaals, als jij denkt dat Paulus tegen een van de instructies van Jahweh ageert, dan geloven wij dat je jouw visie op Paulus moet veranderen, omdat Paulus tegen geen enkele instructie van Jahweh inging, maar ons daar juist op wijst.

En omdat we weten dat er geen enkele profeet is geweest die heeft gezegd dat EEN van Jahweh's instructies is afgeschaft, is ons uitgangspunt dat Zijn woord vandaag, gisteren en morgen hetzelfde is.

Dus het probleem zit in het begrijpen van Paulus… daar gaat het ten diepste om bij dit onderwerp. Overweeg het valse getuigenis dat werd gegeven over Paulus....

Handelingen 21:21
> *Men heeft hun over u verteld dat u alle Joden die onder de heidenen wonen, leert afvallig te worden van Mozes, doordat u zegt dat zij de kinderen niet moeten besnijden en ook niet moeten wandelen overeenkomstig de gebruiken van de Wet.*

Het was een *vals* getuigenis. Toch wordt dit getuigenis door veel mensen vandaag de dag gelooft. Een getuigenis waarin wordt beweerd dat Paulus tegen de Wet van Jahweh, Jahweh's instructies, onderwees. En bedenk daarbij, mocht je verder nog geen studies van ons hebben bekeken, dat je redding eerst komt, daarna gehoorzaamheid. Net zoals dat ging bij de uittocht uit Egypte. In Redding werd voorzien bij het Pascha, DAARNA werden de instructies gegeven. Wij zeggen altijd… het gehoorzamen van de Wet is de vrucht van onze redding, niet de wortel van onze redding. En daarom zou het zo moeten zijn dat elke heiden die tot geloof komt, na verloop van tijd dezelfde Wet zal aannemen die geldt voor de Israëlieten van geboorte. Er is geen verschil tussen een Israëliet en een Egyptenaar, Moabiet, Griek, etc. die gelooft.

In feite is dat de reden dat Paulus in Kolossenzen zegt...

Kolossenzen 3:11

Daarbij is niet Griek en Jood van belang, besnedene en onbesnedene, barbaar en Scyth, slaaf en vrije, maar Christus is alles en in allen.

Het gaat erom dat je in de basis tot de Messias komt (we hebben een redder nodig) en vanaf dat punt mogen we GROEIEN. We bevinden ons allemaal op verschillende 'niveaus' in onze wandel. Maar voor ons allemaal geldt het geloof als basis.

Paulus baseerde zich daarbij op Numeri 15.

Numeri 15:15 -16

Voor u, gemeente, en voor de vreemdeling die bij u verblijft, geldt één verordening, een eeuwige verordening, al uw generaties door: net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van JHWH zijn. Eén wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.

Israël was niet uitgekozen om te worden gered, in die zin dat zij de enigen zouden zijn die gered zouden worden. Ze waren uitgekozen om het licht van Gods wegen te laten schijnen voor de volken. Zodat iedereen Zijn wegen kan kennen.

Deuteronomium 4:6

Neem ze in acht en doe ze; want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn voor de ogen van de volken, die al deze verordeningen horen zullen en zullen zeggen: Werkelijk, dit grote volk is een wijs en verstandig volk!

We gaan beginnen met dit onderwerp dat voor veel verdeling heeft gezorgd en bidden dat we tenminste een begin kunnen maken om terug te keren naar een pad van herstel.

Ik weet nog dat ik een keer in de kerk zat en hoorde dat de besnijdenis van nu gaat om het hart, dat het OT ging over fysieke dingen en het NT alleen maar over het geestelijke. Ik weet nog dat ik dat hoorde en bij mezelf dacht dat er iets niet helemaal klopte aan die redenatie. Maar, net zoals zovele anderen, nam ik het gewoon maar aan. Maar is het NT de enige plaats waar wordt gesproken over de besnijdenis van het hart? Nee, eigenlijk niet.

Deuteronomium 10:12-16

Nu dan, Israël, wat vraagt JHWH, uw God, van u dan JHWH, uw God, te vrezen, in al Zijn wegen te gaan, Hem lief te hebben en JHWH, uw God, te dienen, met heel uw hart en met heel uw ziel, en de geboden van JHWH en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, in acht te nemen, u ten goede? Zie, van JHWH, uw God, is de hemel, ja, de allerhoogste hemel, de aarde en alles wat erop is. Maar alleen voor uw vaderen heeft JHWH liefde opgevat om hen lief te hebben, en Hij heeft hun nageslacht na hen, u, uit al de volken verkozen, zoals het heden ten dage nog is. Besnijd dan de voorhuid van uw hart en wees niet langer halsstarrig

Besnijd de voorhuid van uw hart, dat staat in het Oude Testament! De TENACH!

Er zijn twee eindtijd profetieën die gaan over deze instructie om je hart te besnijden, zoals hier door Jahweh wordt gezegd in Deuteronomium 10. We moedigen je aan om de omliggende verzen te lezen voor de context van deze Bijbelgedeelten.

Ten eerste....
Jeremia 4:4
> *Besnijd u voor JHWH en doe de voorhuid van uw hart weg, mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem; anders zal Mijn grimmigheid uitslaan als een vuur en branden zonder dat iemand kan blussen, vanwege uw slechte daden.*

"**Doe de voorhuid van uw hart weg**." Net zoals in Deuteronomium 10.

En ten tweede...

Deuteronomium 30:6-8 *JHWH, uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om JHWH, uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult. JHWH, uw God, zal al deze vervloekingen op uw vijanden leggen en op hen die u haten en die u vervolgd hebben. En ú zult zich bekeren, de stem van JHWH gehoorzaam zijn en al Zijn geboden, die ik u heden gebied, houden.*

Kijk nog eens naar vers 8...

Deuteronomium 30:8
> *En ú zult zich bekeren, de stem van JHWH gehoorzaam zijn en al Zijn geboden, die ik u heden gebied, houden.*
>
> *"En ú zult zich bekeren..."* Wanneer? Als jullie harten besneden zijn.
> Wat gehoorzaam je dan?
> *"... JHWH gehoorzaam zijn en al Zijn geboden, die ik u heden gebied, houden."*

"Al zijn geboden"
Dus als onze harten zijn besneden, waar Paulus naar verwijst in Romeinen 2, dan beginnen we JHWH te gehoorzamen zoals HIJ zei dat het zou gaan in Deuteronomium 30:8.
Vergelijk maar met de woorden van Paulus in Romeinen 2...

Romeinen 2:29 (NBV)
> *Jood is men door zijn innerlijk, en de besnijdenis is een innerlijke besnijdenis (van het hart HSV). Het is het werk van de Geest, niet een voorschrift uit de Wet, dus wie innerlijk een Jood is, ontvangt geen lof van mensen maar van God.*

Laten we niet vergeten dat Paulus er in Handelingen van werd beschuldigd dat hij tegen de besnijdenis was....

Handelingen 21:21
> *Men heeft hun over u verteld dat u alle Joden die onder de heidenen wonen, leert afvallig te worden van Mozes, doordat u zegt dat zij de kinderen niet moeten besnijden en ook niet moeten wandelen overeenkomstig de gebruiken van de Wet.*

Het zou goed kunnen dat deze beschuldiging was gebaseerd op de woorden die Paulus in Romeinen 2 schreef. En we begrijpen de verwarring. Maar predikt Paulus tegen het Woord van God? Of **predikt** hij gewoon het Woord van God?

Paulus zei dit omdat iemand lichamelijk besneden kan zijn, terwijl hij dat geestelijk niet is. Maar als iemand werkelijk besneden is van hart, dan zal hij uiteindelijk ook besneden worden in het vlees. Dit is het verlangen van de Vader. Dat is altijd zo geweest. Het fysieke moet een bewijs zijn van het geestelijke. *De uiterlijke expressie van de innerlijke verandering*.

Het navolgen van de geschreven Wet op zich, zegt niets over of iemand al dan niet gelovig is. Het naleven van de geschreven Wet vanuit het hart moet de vrucht zijn van de gelovigen. We moeten begrijpen dat de besnijdenis eigenlijk moet worden uitgevoerd op de achtste dag na de geboorte.

Dan zegt iemand misschien, hoe kan het een uiterlijk teken zijn van de innerlijke verandering als de persoon op de achtste dag al werd besneden? Wat voor keus had zo iemand over dit uiterlijke teken? En dat is een goede vraag. Maar het is voor de ouders een herinnering aan het gebod dat hen is gegeven.

Deuteronomium 6:6-9

> *Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.*

Als de ouders werkelijk doen wat de Vader leert, dan zal het hart van het kind al vanaf de geboorte besneden zijn voor JHWH. Vandaar de instructie voor de besnijdenis op de achtste dag.

Leviticus 12:3 (WV)

> *Op de achtste dag moet men de voorhuid van het kind* ***besnijden****.*

Dit is een beeld van de Achtste Dag na het duizendjarig rijk en het oordeel bij de grote witte troon. Daar zullen alleen degenen van wie de harten zijn besneden, binnengaan in de eeuwigheid met de Heer, en de tweede dood zal over hen geen macht hebben.

Maar hoe zit het met iedereen die niet is besneden op de achtste dag? Vergelijk het eens met de mensen die bij Jozua waren op het moment dat Mozes was gestorven. Die generatie was grootgebracht door de mensen die het Beloofde Land niet mochten binnengaan vanwege hun rebellie. Net zoals de eerste generatie, was de Wet ook aan de tweede generatie gegeven. Toch mochten ze niet verdergaan totdat ze waren besneden. Lees maar…

Jozua 5:3-8

> *Toen maakte Jozua voor zich stenen messen en besneed de Israëlieten op de Heuvel van de voorhuiden. Dit was de reden waarom Jozua hen besneed: heel het volk dat uit Egypte getrokken was, de mannen, alle strijdbare mannen, waren onderweg gestorven in de woestijn, nadat zij uit Egypte getrokken waren. Immers, al het volk dat er uittrok, was besneden. Al het volk echter dat onderweg geboren was in de woestijn, nadat zij uit Egypte getrokken waren, hadden zij niet besneden. Want de Israëlieten waren veertig jaar onderweg in de woestijn, totdat heel het volk van strijdbare mannen die uit Egypte getrokken waren, omgekomen was. Zij hadden niet naar de stem van JHWH geluisterd, en daarom had JHWH hun gezworen dat Hij aan hen het land dat JHWH aan hun vaderen gezworen had ons te geven, niet zou laten zien, een land dat overvloeit van melk en honing. Maar hun zonen heeft Hij in hun plaats gesteld. Jozua heeft hen besneden, omdat zij de voorhuid hadden, want zij hadden hen onderweg niet besneden. En het gebeurde,*

toen zij het besnijden van heel het volk voltooid hadden, dat zij op hun plaats bleven in het kamp tot zij genezen waren.

Dit is ook een beeld van mensen met besneden harten en zij zullen het Beloofde Land binnengaan op de Achtste Dag… *de eeuwigheid*.

En nu zijn we in het Nieuwe Testament, waar mensen op latere leeftijd tot geloof kwamen, en de Bijbel niet kenden. Daarom moesten ze groeien in dat geloof en de wegen van de Vader leren kennen. Gelovig zijn wordt bepaald door het hart en ***ALLEEN*** de Vader kent het hart van de mens.

Als ik bijvoorbeeld een kantoor zou binnenlopen waar ze handelen in aandelen, ik zou een net pak dragen en een koffertje bij me hebben, dan denkt men misschien dat ik daar kom om te werken. Het probleem is dat ik maar weinig verstand heb van die materie. Ik kan eruitzien of ik erbij hoor… maar daarmee heb ik de kennis nog niet eigen gemaakt. Of als ik een witte jas aandoe en een stethoscoop om mijn nek draag en ga rondlopen door de gangen van een groot ziekenhuis, dan zullen er mensen zijn die denken dat ik een dokter ben. Terwijl ik in werkelijkheid helemaal geen verstand heb van de dingen die een dokter doet. Ik kan eruitzien of ik erbij hoor… maar daarmee heb ik de kennis nog niet eigen gemaakt.

Als ik echter had gestudeerd voor die beroepen en er ervaring in had opgedaan, dan zou van mij verwacht kunnen worden en zou het voor mij vanzelfsprekend zijn, om dat beroep correct uit te oefenen. Zo is het ook met iemand die besneden is van hart, hij zal doen waar hij vanbinnen van overtuigd is. Maar de uiterlijke verschijningsvorm bewijst niets over geestelijke dingen.
Om nog verder te benadrukken dat het de Vader erom ging dat de harten van Zijn volk besneden waren, zou je het volgende eens moeten overwegen...

Leviticus 26:40-42

Wanneer zij hun ongerechtigheid zullen belijden, mét de ongerechtigheid van hun vaderen, hun trouwbreuk, die zij tegen Mij gepleegd hebben, en ook dat zij tegen Mij zijn ingegaan, – zodat Ik ook Zelf tegen hen inging en hen in het land van hun vijanden bracht – of wanneer dan hun onbesneden hart vernederd wordt en zij behagen scheppen in de straf voor hun ongerechtigheid, dan zal Ik denken aan Mijn verbond met Jakob. En ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik denken, en Ik zal denken aan het land.

We zien dus dat de Vader ernaar verlangt dat ons hart besneden is. Want als het hart van een persoon besneden is, dan zal de rest wel volgen.

Er zijn veel mensen die Romeinen 2 aanhalen om te ondersteunen dat de Geest onze harten NU besnijdt. Laten we het nog eens lezen...

Romeinen 2:29

Jood is men door zijn innerlijk, en de besnijdenis is een innerlijke besnijdenis. Het is het werk van de Geest, niet een voorschrift uit de Wet, dus wie innerlijk een Jood is, ontvangt geen lof van mensen maar van God.

Het argument is dus dat de Geest onze harten NU besnijdt, maar dat hij dat vroeger niet deed. Maar als de Geest dat niet deed in het Oude Testament, waarom zei Stefanus het volgende dan tegen de Farizeeën?

Handelingen 7:51

> *"Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, u verzet u altijd tegen de Heilige Geest; zoals uw vaderen deden, zo doet u ook."*

Wat heeft dit ons te zeggen? Er wordt gezegd dat zij en hun voorvaderen zich verzetten tegen de Geest. Zij lieten het gebeuren dat hun harten onbesneden werden. Dat komt overeen met wat in 1 Makkabeeën wordt verteld. Ook al vinden de meesten dit geen canoniek boek, toch geeft het een goed historisch beeld. Kijk maar wat er staat in hoofdstuk 1.

1 Makkabeeën 14-15

> *Zo bouwden zij in Jeruzalem een sportschool zoals dat bij de heidense volken gebruikelijk was en lieten zij zich weer een voorhuid maken. Zij hielden zich verre van het heilige verbond, vermengden zich met de heidenen en gaven zich over aan kwalijke praktijken.*

Vanuit fysiek oogpunt ***kan*** je jezelf ***niet*** "onbesneden" maken. Het is dan ook duidelijk dat het hier om hun hart gaat. Hun harten waren niet langer volledig toegewijd aan de Vader. Waren zij Israëlieten? Ja. Waren zij besneden? Waarschijnlijk wel. Werden ze door de Vader aanvaard? Nee. Omdat hun harten niet langer besneden waren.

Daar is het teken van de besnijdenis het beeld van: een uiterlijk teken van de bereidheid van onze harten om Hem en Zijn wegen, die zijn verwoord in Zijn instructies, de Torah, te volgen. Het betekent letterlijk dat ons hart wordt "uitgesneden" voor God.

Er zullen mensen zijn die zeggen dat de Wet alleen aan de Joden werd gegeven en dat ze niet meer geldt voor de hedendaagse kerk. Als je zo denkt, dan raad ik je aan om onze studies "*Geënt*" en "*De Verloren Schapen*" te bekijken.

Besnijdenis is het teken van het verbond, dat werd gegeven aan Abraham. Er zijn veel mensen die beweren dat Abraham de vader van alle gelovigen is. Daarmee impliceren ze dat het alleen maar om het geloof gaat. Maar wat zei Jesjoea tegen mensen die beweerden dat Abraham hun "Vader" was?

Johannes 8:39

> *Zij antwoordden en zeiden tegen Hem: Abraham is onze vader. Jezus zei tegen hen: Als u Abrahams kinderen was, zou u* ***de werken van Abraham doen****.*

Nogmaals, de besnijdenis was aan Abraham gegeven als een teken. Een bewijs van zijn besneden hart. Zijn hart was "besneden" voor God.

Genesis 17:9-11

> *Verder zei God tegen Abraham: En wat u betreft, u moet Mijn verbond in acht nemen, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door. Dit is Mijn verbond dat u moet houden tussen Mij en u en uw nageslacht na u: al wie mannelijk is bij u moet besneden worden. U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.*

Deze uitleg werd gegeven aan Abraham en aan degenen die in zijn wegen zouden volgen. Daarom is Abraham de vader van het Geloof...

Romeinen 4:16 (WV)

Daarom hangt het af van het geloof, opdat het genade is en de belofte verzekerd is voor heel het nageslacht, niet alleen voor hen die de wet hebben ontvangen, maar voor allen die het geloof navolgen van ***Abraham****, ons aller* ***vader****.*

Maar als iemand niet wandelt in gehoorzaamheid aan de Vader, is dat teken nutteloos. Daarom zei Paulus:

1 Corinthiërs 7:19

Besneden zijn is niets en onbesneden zijn is niets, maar het in acht nemen van de geboden van God.

Paulus zegt NIET dat de besnijdenis een gebod is waar we ons nu niet meer mee bezig hoeven te houden. Hij zegt dat het er om gaat dat je een verlangen hebt om al Gods geboden te volgen (besnijdenis van het hart). Omdat iemand die gehoorzaam wil zijn, besneden zal worden. Maar alleen het feit dat iemand besneden wordt, betekent niet dat hij erop gericht is een leven van gehoorzaamheid te leiden.

Dus als we beweren dat Abraham onze vader in het geloof is… dan zouden we net als Jesjoea moeten willen doen wat Abraham deed, zoals het er staat in Johannes 8. Wat deed Abraham dan?

Genesis 26:5

… omdat Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn verordeningen en Mijn wetten in acht genomen heeft.

Dus Abraham gehoorzaamde de Wet. Maar dat deed hij vanuit geloof. Hij wandelde gewoon in gehoorzaamheid aan de Vader. Als je de Wet volgt VOOR je redding, dan brengt dat je nergens. In feite is het zo dat als je de Wet volgt als een traditie, je niet veel anders bent dan de Farizeeën; je volgt een lijst van wat wel en wat niet mag niet vanuit een relatie met de Vader. Een besneden hart is een hart dat erop gericht is om de wegen van de Vader te volgen, zoals wordt uitgelegd in Deuteronomium 30:6-8. Een hart dat Hem van harte wil behagen.

Is het dan verwonderlijk dat David het volgende bidt?

Psalm 51:11-13

Verberg Uw aangezicht voor mijn zonden; delg al mijn ongerechtigheden uit. Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een standvastige geest. Verwerp mij niet van voor Uw aangezicht en neem Uw Heilige Geest niet van mij weg.

Een rein hart, een hart dat de wegen van de Vader wil navolgen, een besneden hart. En zie je hoe hij eindigt met de Geest? De bron van het besneden hart. Dat is het OT, de TENACH!!

Laten we nu naar een vers kijken dat vaak wordt aangehaald als verwijzing naar het Nieuwe of vernieuwde Verbond...

Ezechiël 36:26-27

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste 9

geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.

In essentie wordt ons eigen hart eruit gehaald, besneden en daarna vervangen. We krijgen een nieuw hart. Een hart van vlees. We volgen Zijn bepalingen en wetten door de Geest. Houd dat in gedachten als je dit opnieuw leest...

Deuteronomium 30:6-8

> *JHWH, uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om JHWH, uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult. JHWH, uw God, zal al deze vervloekingen op uw vijanden leggen en op hen die u haten en die u vervolgd hebben. En ú zult zich bekeren, de stem van JHWH gehoorzaam zijn en al Zijn geboden, die ik u heden gebied, houden.*

Het gaat nog steeds om het gehoorzamen van al Zijn geboden, door de Geest, en we weten dankzij Stefanus dat de voorvaderen dat niet deden. Het nieuwe, of vernieuwde verbond, gaat erom dat we ons hart van steen wegdoen zodat we geleid door de Geest de instructies van de Vader kunnen navolgen.

Het gaat NIET om het volgen van de geboden, zodat je hart daardoor besneden wordt, zoals de Farizeeën dachten. Ze hadden het omgedraaid. Ze dachten dat er door het fysieke te doen, iets zou veranderen in het geestelijke. Daarom zien we ook dat Paulus op een voor ons verwarrende manier reageert op de besnijdenis groep. Hij ging de strijd met hen aan, en daarom denken veel mensen dat Paulus tegen de besnijdenis zelf was.

De eerste keer dat we lezen over de onenigheid met de besnijdenis groep staat in Handelingen 15. Veel mensen menen dat de doctrine, dat Gods Wet deels is afgeschaft, vanuit dit gedeelte kan worden aangetoond. De meesten onderwijzen dat de Raad van Jeruzalem concludeerde dat bekeerde heidenen niet hoefden te leren om Gods Wet, geschreven door Mozes, te gehoorzamen.

Maar is dat echt wat Handelingen 15 ons leert? Als we alleen al vers 1 lezen dan zien we dat de discussie draait om een “op werken gebaseerde” redding, die begint met besnijdenis. Lees maar...

Handelingen 15:1

Er kwamen enkele leerlingen uit Judea, die betoogden dat de broeders zich moesten laten besnijden, overeenkomstig het door Mozes overgeleverde gebruik, omdat ze anders niet konden worden gered.

Maar hoe zit het met de mensen in vers 5? Wat is hun standpunt?

Handelingen 15:5

> *Maar (…) er zijn (…) enigen opgestaan (…) van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden, die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de Wet van Mozes in acht te nemen.*

Staat er in vers 5 dat de heidenen nog steeds gehoorzaam moeten zijn aan Gods Wet? Eigenlijk wel, ja. Dus geen van beide partijen suggereert dat de Wet niet nodig is voor bekeerde heidenen. De discussie gaat tussen het houden van Gods Wet voor redding en het houden van Gods Wet uit eenvoudige geloofsgehoorzaamheid.

De meeste mensen onderzoeken de context van die verzen niet, als ze de beslissing van de Raad lezen. En daarnaast zou je je moeten afvragen waarom de Raad in vers 20 vier geboden geeft, nadat ze hun beslissing hadden genomen.

Handelingen 15:20 …

> *maar aan hen moet schrijven dat zij zich dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed.*

En, waarom wordt Handelingen 15:21 in de meeste commentaren genegeerd als onderdeel van de beslissing?

Handelingen 15:21

> *Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad mensen die hem prediken, want hij wordt elke sabbat in de synagogen voorgelezen.*

Wat is de betekenis van Handelingen 15:21 in het besluit van Jacobus? We moeten studeren om onszelf te overtuigen en alles aan de Bijbel toetsen. Omdat Handelingen 15 zo vaak wordt aangehaald om aan te tonen dat besnijdenis of de Wet niet meer geldt, gaan we de eerste 21 verzen van Handelingen 15 lezen om een basis te leggen die we kunnen afpellen.

Handelingen 15:1-21

> *En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden. Toen er dan van de kant van Paulus en Barnabas een niet geringe tegenstand en woordenstrijd tegen hen ontstond, bepaalden zij dat Paulus en Barnabas en enkele anderen uit hen in verband met dit geschilpunt naar de apostelen en ouderlingen in Jeruzalem zouden gaan. Nadat zij dan door de gemeente uitgeleide gedaan waren, reisden zij door Fenicië en Samaria en vertelden over de bekering van de heidenen, en zij bezorgden al de broeders grote blijdschap. Toen zij in Jeruzalem gekomen waren, werden zij ontvangen door de gemeente en de apostelen en de ouderlingen; en zij deden verslag van alles wat God door hen gedaan had. Maar, zeiden zij, er zijn er enigen opgestaan onder de aanhangers van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden, die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de Wet van Mozes in acht te nemen. En de apostelen en de ouderlingen kwamen bijeen om deze zaak te bezien. En toen daarover een heftige woordenstrijd ontstond, stond Petrus op en zei tegen hen: Mannenbroeders, u weet dat God lang geleden onder ons mij uitgekozen heeft, zodat de heidenen uit mijn mond het woord van het Evangelie zouden horen, en zouden geloven. En God, de Kenner van de harten, heeft getuigenis aan hen gegeven door hun de Heilige Geest te geven, evenals aan ons; en Hij heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, en heeft hun hart door het geloof gereinigd. Welnu dan, waarom verzoekt u God door een juk op de hals van de discipelen te leggen dat onze vaderen en ook wij niet hebben kunnen dragen? Maar wij geloven door de genade van de Heere Jezus Christus op dezelfde wijze zalig te worden als ook zij. En heel de menigte zweeg, en zij hoorden Barnabas en Paulus vertellen wat voor grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had. En toen zij zwegen, antwoordde Jakobus: Mannenbroeders, luister naar mij. Simeon heeft verteld hoe God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen. En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat:*
>
> *Hierna zal Ik terugkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen, en wat daarvan is afgebroken, weer opbouwen en Ik zal hem weer oprichten, opdat de mensen die overgebleven*

zijn, de Heere zouden zoeken, en alle heidenen over wie Mijn Naam uitgeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. Aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.

Daarom ben ik van oordeel dat men het hun die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet lastig moet maken, maar aan hen moet schrijven dat zij zich dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed. Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad mensen die hem prediken, want hij wordt elke sabbat in de synagogen voorgelezen.

We moeten begrijpen welke partijen er bij deze discussie zijn betrokken. Allereerst de *Raad van Jeruzalem*. Dat is het leiderschap van de kerk van de eerste eeuw - Zij beoordelen de discussie om een besluit mee te geven aan de heidenen.

Vervolgens de *Besnijdenis Groep*. Zij geloven dat besnijdenis noodzakelijk is voor redding (wettisch) en zij onderwijzen deze doctrine aan de heidense bekeerlingen. We lezen ook over deze groep in Galaten 2:12 en Handelingen 10.

Dan hebben we de *gelovigen uit de Farizeeën*, dat zijn oprechte gelovigen, die natuurlijk zijn gered door hun geloof en zij weten dan ook dat ze niet kunnen worden gered door de Wet te houden. Maar zij houden de Wet nog steeds uit gehoorzaamheid – net zoals Paulus. Hij was ook een Farizeeër. Het is erg belangrijk om dat te begrijpen. Volgens de Bijbel is deze groep *tot geloof gekomen*, EN ze onderwijzen dat de Wet van God, geschreven door Mozes, VAN KRACHT IS.

En tenslotte, de *nieuwe heidense bekeerlingen*. Deze groep is pas tot geloof gekomen, maar velen zitten nog diep in hun heidense (aanbiddings)tradities – zoals het drinken van bloed, tempelprostitutie, eten van onreine/verstikte dieren, en het aanbidden van afgoden.

In de basis zien we dat de discussie in Handelingen 15 tussen twee groepen is.

Allereerst de *Besnijdenis Groep*, die gelooft dat de Wet van Mozes moet worden gehouden als vereiste voor redding. De "*Besnijdenis Groep*" - zoals deze specifieke Joodse denominatie werd genoemd onderwees de nieuwe bekeerlingen buiten Jeruzalem dat de Wet van Mozes- te beginnen met besnijdenis- een **vereiste** is voor redding. Vanwege deze groep moesten Paulus en Barnabas afreizen naar Jeruzalem om de kwestie op te lossen, zoals we lezen in Galaten 2.

En dan zijn er degenen die geloven dat we eerst geloof moeten hebben en vervolgens de Wet van Mozes houden uit gehoorzaamheid. Deze groep wordt in vers 5 *gelovigen* genoemd, wat suggereert dat ze geloven in Jesjoea en weten dat dat de enige manier van redding is.

Het is belangrijk om te zien dat over de groep in **vers 1 niet** wordt gezegd dat het gelovigen zijn. Zij geloofden dat je werd gered door de Wet te houden (wetticisme) en niet door geloof, waarin Abraham was voorgegaan.

Dit zijn duidelijk *twee verschillende* groepen met *twee verschillende doctrines*… en ze willen allebei hun visie opleggen aan de heidense bekeerlingen. Daarom is het belangrijk om de beide visies te bekijken die de Raad van Jeruzalem is deze kwestie moest overwegen. We weten nu welke visies tegenover elkaar stonden. Een van deze visies zal worden aangenomen, de andere afgewezen.

Samengevat gaat de discussie erover of heidenen de Wet van Mozes moeten houden als middel voor redding of dat ze de Wet van Mozes moeten houden uit gehoorzaamheid uit geloof. Daar gaat de discussie om. Er wordt in deze discussie geen derde mogelijkheid genoemd waarin de Wet van Mozes deels of helemaal niet meer geldig zou zijn. Daar gaat de discussie gewoon niet over.

De Raad van Jeruzalem kwam bijeen om deze doctrines, die uit vers 1 en vers 5, te bespreken. Dat zijn de enige opties. Het is erg belangrijk om dat te begrijpen, omdat veel mensen ervoor kiezen om de feitelijke discussie te negeren en er een nieuwe discussie bij verzinnen, die niet vanuit de context wordt ondersteund. In vers 1-5 wordt de context gegeven en worden de geschilpunten aan de orde gesteld. En dat zijn… *je wordt gered door de Wet te gehoorzamen* tegenover *je redding brengt vruchten voort van gehoorzaamheid aan de Wet*.

De bekeerde heidenen hielden zich blijkbaar niet echt goed aan de Wet van Mozes, anders zou er geen aanleiding zijn geweest voor de discussie. In vers 6 lezen we dat de Raad van Jeruzalem bijeenkwam om de zaak te bespreken. In vers 7-12 vinden verscheidene dingen plaats.

Petrus stond op en getuigde ervan dat de heidenen gered konden worden… door geloof. Hij verwees daarbij naar hetgeen had plaatsgevonden in het huis van Cornelius, waarover we het volgende lezen…

Handelingen 10:45 (WV)

> *De besneden gelovigen die met Petrus meegekomen waren, stonden versteld, omdat de gave van de heilige Geest ook over de heidenen was uitgegoten.*

Dit is direct bewijs tegen het standpunt van de Besnijdenis Groep uit vers 1.

In vers 10, verwijst Petrus naar de Schriften en merkt hij op dat niemand in de Bijbel ooit in staat is geweest om de Wet perfect te houden en daarmee redding te verdienen. Als we geboden toevoegen aan de Wet, zoals zeggen dat het een vereiste is voor redding, dan creëren we een juk, een last.

We weten dat het eenvoudigweg gehoorzamen van Gods Wet geen onredelijk of moeilijk juk is. Want God Zelf zegt in Deuteronomium 30 en 1 Johannes 5 dat Zijn Wet makkelijk en licht is. Als God zegt dat Zijn Wet, geschreven door Mozes, makkelijk is, dan kan het niet zo zijn dat Petrus zegt dat het gebondenheid is of een onredelijk juk.

Als Petrus het heeft over een juk dat we onmogelijk kunnen dragen dan heeft dat te maken met de groep uit vers 1, maar niet met iets dat God zei. Het juk, dat onredelijk is, is de doctrine waarin wordt beweerd dat we worden gered ***door*** Gods Wet en de geboden van mensen. Redding door de Wet was en is inderdaad onmogelijk, daarom is de genade van God essentieel, *en dat is altijd zo geweest*.

Het is duidelijk dat Petrus partij kiest voor het overgebleven standpunt in Handelingen 15. Namelijk dat de Wet van Mozes uit gehoorzaamheid moet worden gehouden. Niet voor redding, maar vanwege redding. Valt het je op dat Petrus zich niet uitspreekt tegen het standpunt van de groep uit vers 5? Petrus vervolgt zijn betoog door te zeggen dat dit geloof van de heidenen wordt getoond in de nieuwe heidense bekeerlingen door de genade van Jesjoea.

Daardoor werden Paulus en Barnabas des te meer aangemoedigd om verder bewijs te leveren dat de heidenen niet werden gered door de Wet, maar door geloof. En daarmee zien we dat de discussie nog steeds consistent is met de standpunten die in vers 1 en vers 5 worden genoemd.

Er is geen nieuwe discussie noch een van Gods wetten is afgeschaft. Het gaat nog steeds over de standpunten die in vers 1 en 5 werden genoemd; het houden van de Wet van Mozes voor je redding, of het houden van de Wet van Mozes als gelovigen.

Overweeg het volgende ...

Handelingen 15:13-14

En toen zij zwegen, antwoordde Jakobus: Mannenbroeders, luister naar mij. Simeon heeft verteld hoe God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen.

Na het verhaal van de getuigen, deelt Jacobus de slotconclusie mee: op basis van de Schrift. Het is belangrijk om te onderscheiden welk proces Jacobus daarbij volgt, omdat op grond van Gods Woord, God niets doet zonder dat Hij dat heeft geopenbaard aan Zijn profeten (Amos 3:7). Jacobus weet dit natuurlijk en start zijn betoog met te zeggen wat de profeten over deze kwestie zeggen. Jacobus bewijst dat het altijd in lijn is geweest met Gods plan om het gescheiden Huis van Israël terug te brengen met het Huis van Juda, om heel Israël te redden.

Zie je hoe hij een profetie aanhaalt die aansluit bij wat Petrus zei:

Handelingen 15:15-18

En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat:
HIERNA zal Ik terugkeren
EN DE VERVALLEN HUT VAN DAVID WEER OPBOUWEN,
EN WAT DAARVAN IS AFGEBROKEN, WEER OPBOUWEN
EN IK ZAL HEM WEER OPRICHTEN,
OPDAT DE MENSEN DIE OVERGEBLEVEN ZIJN, DE HEERE ZOUDEN ZOEKEN, EN ALLE HEIDENEN OVER WIE MIJN NAAM UITGEROEPEN IS, SPREEKT DE HEERE, DIE DIT ALLES DOET. AAN GOD ZIJN AL ZIJN WERKEN VAN EEUWIGHEID BEKEND.

De kwestie is daarmee geregeld. De groep en theologische positie uit vers 1 zijn daarmee onjuist bewezen door het verslag van twee of drie getuigen.

De conclusie is dat redding niets te maken heeft met het houden van de Wet van Mozes. Het enig overgebleven standpunt als onderdeel van de discussie is dat de heidenen de Wet van Mozes alleen zouden moeten volgen uit gehoorzaamheid. Is de besnijdenis daarmee nietig verklaard? Helemaal niet! Het is nietig verklaard als middel tot redding. Maar nogmaals, er werd niets gezegd tegen de doctrine uit vers 5. Dus de groep uit vers 5 heeft gelijk.

Overweeg de woorden waarmee Jacobus besluit...

Handelingen 15:19

Daarom ben ik van oordeel dat men het hun die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet lastig moet maken,

Dus waarom zegt Jacobus dat we het niet lastig moeten maken voor de bekeerde heidenen? We hebben al vastgesteld dat Gods Wet makkelijk is volgens Deuteronomium 30 en 1 Johannes 5.

Jacobus wist dat ze niet van nieuwe gelovigen konden verwachten dat ze al Gods wegen meteen kenden en toe konden passen. De bekeerde heidenen waren net begonnen met het leren van Gods wegen. Niemand kan al Gods wegen in een keer leren.

Het maakt niet uit op welk punt iemand zich bevindt in zijn wandel met de Vader, we hebben allemaal wel iets waarin we moeten leren en groeien. En dat benadrukt Jacobus. Het zijn baby's in het geloof. Overweldig ze niet.

Er wordt van gelovigen nog steeds verwacht dat ze Gods wegen toepassen, zoals degenen in vers 5 zeggen. Maar het lijkt erop dat de mensen uit vers 5 verwachtten dat iemand die tot geloof was gekomen meteen de hele Wet zou gehoorzamen. Dat is hetzelfde als een nieuwe taal in een dag leren. Dat is gewoon onmogelijk. Het leren van Gods wegen is iets dat we gaandeweg, in onze wandel met Hem, mogen leren.

Nogmaals, de groep in vers 1 verwachtte van anderen dat ze bepaalde geboden hielden als voorwaarde voor redding. De gelovigen in vers 5 verschilden in zoverre dat zij ware gelovigen zijn, maar onmiddellijke gehoorzaamheid verwachten van de nieuwe bekeerlingen.

Als er tenminste een ding is dat belangrijk is om te begrijpen in deze studie, dan is dat het verschil tussen wetticisme – redding door werken-, en gehoorzaamheid aan het Woord van God vanwege ons geloof. Het eerste is on-Bijbels… het tweede is de gehoorzaamheid die de Bijbel onderwijst.

Het standpunt van de groep in vers 5 is begrijpelijk. Het gaat hier namelijk om een nieuwe situatie voor de Joden. Heidenen komen tot geloof. Ze moesten zich realiseren dat heidenen niet werden opgevoed in het leren van Gods wegen… daar is gewoon tijd voor nodig.

Het zou onrealistisch zijn om van de ene op de andere dag volledige gehoorzaamheid aan de Wet van God te vereisen, als die kennis er gewoon nog niet is. In plaats van het opleggen van dergelijke onredelijke verwachtingen op de bekeerde heidenen, biedt Jacobus een Bijbels proces aan in vers 20-21 om hen te helpen Gods wegen (Zijn Wet) te leren.

We moeten niet vergeten dat de heidenen uit een cultuur kwamen die diepgeworteld was in heidense tradities. Daar waren ze mee opgevoed. Meerdere goden, aanbidding van afgoden (waaronder tempelprostitutie) en het drinken van bloed, zijn historisch gedocumenteerde prakijken waar de splinternieuwe gelovigen mee moesten leren omgaan.

Handelingen 15:20

> *…maar aan hen moet schrijven dat zij zich dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed.*

Deze aanwijzing komt rechtstreeks uit de Wet van Mozes en staat in Leviticus 17:12-16 en Deuteronomium 32:17. In plaats van de nieuwe gelovigen te overweldigen met de hele Wet, was het de aanbeveling van de Raad dat ze zouden beginnen met het aanpakken van de zwaardere zonde, afgoderij, waarvan Paulus in zijn brieven zegt dat dat hetzelfde is als het aanbidden van demonen.

Zo gaan we vandaag de dag ook met nieuwe bekeerlingen om. We richten ons eerst op het aanpakken van zwaardere zonden. Daarna werken we in de loop der tijd aan de rest.

Maar de vraag ligt er nog… als de uiteindelijke beslissing van de Raad het standpunt van de groep uit vers 5 was, wat stelde de Raad dan voor als middel om de nieuwe bekeerlingen te helpen te leren de Wet van Mozes te gehoorzamen? Dat brengt ons bij vers 21...

Handelingen 15:21

> *Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad mensen die hem prediken, want hij wordt elke sabbat in de synagogen voorgelezen.*

Ze zouden leren en groeien door elke Sabbat te luisteren naar de Wet van Mozes. En zo groeien we allemaal.

Net zoals Jesjoea gebood, moeten we doen wat wordt onderwezen uit de Stoel van Mozes (Wet van Mozes) op grond van Mattheus 23, en alle volken leren om ernaar te leven op grond van Mattheus 28.

En zo gaan we vandaag de dag ook om met nieuwe bekeerlingen. We helpen eerst met de "zwaardere" zonde, en verwachten dat ze de rest zullen oppikken als ze wandelen en voortdurend studeren in Gods Woord. Niemand kan van de ene op de andere dag al zijn zonden aanpakken. In feite is dat een voortdurend proces wat je hele leven duurt, waarin we voortdurend streven om te leren, zodat we kunnen "gaan en niet meer zondigen".

Wat kan Jacobus anders hebben bedoeld met zijn opmerking in vers 21? Helemaal niets. Er zijn mensen die Handelingen 15 hebben gelezen en tot de conclusie zijn gekomen dat alle, of ten minste een deel, van de geboden is afgeschaft. In het bijzonder het gebod van de besnijdenis, omdat de "besnijdenis groep" het bij het verkeerde eind bleek te hebben. Maar, zoals we hebben aangetoond, is dat niet het geval.

Tijdens deze vergadering in Jeruzalem is alleen bewezen dat besnijdenis en het volgen van de Wet je niet kan redden. We moeten voorzichtig zijn dat we niet toevoegen aan of afdoen van Gods geboden. En we moeten uitermate voorzichtig zijn om de Raad van Jeruzalem daarvan te beschuldigen, IN HET BIJZONDER omdat ze het voorlezen van Mozes op elke Sabbat aandragen als deel van de oplossing voor bekeerde heidenen.

Iets dat vaak over het hoofd wordt gezien is het volgende hoofdstuk nadat dit besluit was genomen. Terwijl Paulus onderweg was om het besluit van de Raad over te brengen aan de gemeentes, ontmoet hij Timotheüs. Lees maar...

Handelingen 16:1-5

> *En hij kwam in Derbe en in Lystre aan. En zie, er was daar een zekere discipel van wie de naam Timotheüs was, de zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van een Griekse vader; van wie een goed getuigenis gegeven werd door de broeders in Lystre en Ikonium. Paulus wilde dat die met hem mee zou gaan; en hij nam hem bij zich en besneed hem omwille van de Joden die in die plaatsen woonden, want zij wisten allen dat zijn vader een Griek was. En toen zij de steden langs reisden, brachten zij hun de bepalingen over waarvan de apostelen en de ouderlingen in Jeruzalem besloten hadden dat men die in acht moest nemen. De gemeenten dan werden bevestigd in het geloof en namen dagelijks in aantal toe.*

Het probleem waar we hier tegenaan lopen is dit; Als de boodschap van de Raad was, dat je je niet meer druk hoeft te maken over de Wet, of zelfs alleen de besnijdenis, waarom besneed Paulus

Timotheüs dan? Dat zou erg hypocriet zijn geweest van Paulus en achter de rug van de oudsten in Jeruzalem om zijn gedaan, als ze tenminste hadden besloten dat het niet meer aan de orde was.

Maar de Raad liet heel duidelijk blijken dat de Wet moest worden geleerd aan en gevolgd door de nieuwe gelovigen zoals Jesjoea in Mattheus 23 en 28 opdroeg.

Ook al was de vader van Timotheüs een Griek, het is duidelijk dat hij met het geloof was opgegroeid. Dus het was duidelijk dat Timotheüs geen nieuwe gelovige was. Op het moment dat de lokale Joden hadden gehoord van het besluit van de Raad, begonnen ze zich af te vragen waarom Timotheüs nog niet besneden was, omdat hij geen nieuwe gelovige was en er van hem een goed getuigenis werd gegeven.

De plaatselijke Joden zouden hem wellicht terecht hebben aangesproken en gezegd "Als deze bekeerde heidenen moeten leren en groeien in gehoorzaamheid aan de Wet, waarom heeft je partner Timotheüs dat na al deze jaren nog niet gedaan?" Dus op grond van de besluiten in Handelingen 15 was Timotheüs overtuigd dat hij door Paulus moest worden besneden. Na de besnijdenis konden ze het besluit van Handelingen 15 afleveren zonder als hypocrieten te worden gezien.

We gaan verder met de volgende tekst. Als de discussie vandaag de dag gaat over de besnijdenis, dan wordt vaak Galaten 5 aangehaald. Daar staat...

Galaten 5:2

> *Zie, ik, Paulus, zeg u dat, als u zich laat besnijden, Christus u van geen nut zal zijn.*

Hier zien we dat Paulus zegt dat iemand die zich laat besnijden niet meer kan profiteren van Christus. Maar overweeg dan ook wat hij zegt tegen de Romeinen...

Romeinen 3:1-2

> *Wat heeft de Jood dan voor op anderen? Of wat is het voordeel van het besneden zijn? Veel, in alle opzichten. Want in de eerste plaats zijn hun de woorden van God toevertrouwd.*

Dus, tegen de Galaten zei hij dat als we besneden zijn, Christus niet meer van nut zal zijn, maar tegen de Romeinen zegt hij dat het voordeel van besnijdenis in ieder opzicht groot is. Tegenstelling? Of denken we ten onrechte dat Paulus wetteloosheid predikt, waarvoor Petrus waarschuwt?

Als je naar dit ene vers in Galaten kijkt, dan zou je kunnen zeggen, "Zaak gesloten." Als we willen begrijpen wat hier aan de hand is, dan moeten we Galaten in de volledige context bekijken.

Heeft Paulus het hier tegen alle mensen door alle generaties heen? Of spreekt hij tot een bepaalde groep in Galatië? Galaten 5:2 is een uitspraak die voortkomt uit het gedachtegoed van een groep die hij in hoofdstuk 4 aanspreekt.

Lees maar...

Galaten 4:21

> *Zeg mij, u die onder de wet wilt zijn, luistert u niet naar de Wet?*

Degenen die worden aangesproken in hoofdstuk 5 zijn degenen die in hoofdstuk 4 onder de wet willen zijn. Als we 4:21 erbij halen voor de context, werpt dat een nieuw licht op wie Paulus eigenlijk aanspreekt.

Galaten 5:2

> *Zie, ik, Paulus, zeg u (die onder de wet willen zijn) dat, als u zich laat besnijden, Christus u van geen nut zal zijn.*

En op dit punt start vaak de discussie en het uitgangspunt dat we niet meer “onder de wet” zijn. De vraag wordt dan: “Over welke wet heeft Paulus het hier?” Er wordt meteen verondersteld dat het over de Wet van God MOET gaan. Maar we hebben net de woorden van Paulus aan de Romeinen gelezen waarin hij zei dat besnijdenis in ieder opzicht een voordeel is. En we weten dat Paulus in Romeinen 3 zei...

Romeinen 3:31

> *Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet.*

Dus onder welke wet zegt Paulus dat de mensen in Galaten niet moeten willen zijn? De Wet van God? Of een andere wet?

Vergelijk met de woorden van Paulus in Romeinen 6...

Romeinen 6:14

> Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

Het doel van de Wet van Jahweh was om tot zegen te zijn.

Lees maar...

Deuteronomium 11:26-28

Zie, ik houd u heden zegen en vloek voor: de zegen, als u luistert naar de geboden van JHWH, uw God, die ik u heden gebied; de vloek, als u niet luistert naar de geboden van JHWH, uw God, en van de weg die ik u heden gebied, afwijkt om achter andere goden aan te gaan, die u niet gekend hebt.

In Romeinen 6:14 zegt Paulus dat we niet onder de wet zijn, maar onder de genade. Dit veronderstelt dat genade en wet twee verschillende dingen zijn. Als iemand wil beweren dat de Wet van Jahweh het tegenovergestelde is van genade, dan hebben ze heel wat uit te leggen.

Het geven van de Wet was een daad van genade. Denk er even over na. Er werd zelfs in vergeving voorzien in de Wet. Dat is genade. Zou Paulus de Wet van Jahweh dan niet als genade zien? Iets dat perfect, heilig en goed werd genoemd? Hij zou dat geen zonde hebben genoemd.

Het is de wet van zonde en dood waarvan we zijn verlost. Die voortkwam uit onze ongehoorzaamheid aan Gods Wet. We zijn niet onder de wet van zonde en dood.

Romeinen 6:14 *Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.*

Jesjoea is niet gekomen om ons te bevrijden van de zegeningen maar juist van de vloek. Nogmaals, die kwam voort uit onze ongehoorzaamheid. Als je dan een doctrine volgt die heeft toegevoegd aan de Wet van God, brengt dat je onder de wet van zonde en dood.

En dat probeerden de Galaten te doen. Ze wilden dingen gaan volgen die waren toegevoegd door mensen. Dat gaat terug tot de discussie waarover we lazen in Handelingen 15. De mensen die zeiden dat besnijdenis een vereiste was. Dat was een toevoeging aan de Wet van Jahweh. En als je je vanuit die gedachte liet besnijden, dan zou het werkelijk van geen waarde zijn, omdat het zou zijn gedaan uit een gevoel van verplichting en niet uit liefdevolle gehoorzaamheid.

Want er staat ...

Deuteronomium 6:5

> *Daarom zult u **JHWH, uw God, liefhebben** met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht.*

Gehoorzaamheid aan de Wet betekent niet dat je van de Heer houdt. Maar als je van de Heer houdt, gehoorzaam je de Wet. Snap je wat we bedoelen? Met andere woorden, als je iets alleen doet omdat het verplicht is laat je daarmee geen liefde zien. Maar als het wordt gedaan uit liefde, in gehoorzaamheid, dan is het een ander verhaal. Het gaat om je hartsgesteldheid. Dus moeten onze harten worden besneden. Daar gaat het vanaf het begin al om.

Kolossenzen 2:11

> *In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus.*

Gehoorzaamheid uit het hart. Niet gehoorzaamheid omdat het moet.

Daarom zegt Paulus in Romeinen 3 dat besnijdenis een voordeel is. Het is een teken en herinnering van onze liefdevolle gehoorzaamheid door onze relatie met de liefhebbende Vader.

Een ander vers waar mensen mee worstelen in het kader van de besnijdenis staat verderop in Galaten 5.

Galaten 5:6

> *In Christus Jezus heeft namelijk niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar het geloof, dat door de liefde werkzaam is.*

Nogmaals, tegen wie heeft Paulus het? Twee verzen daarvoor refereert hij daaraan.

Galaten 5:4

> *U bent van de Messias losgeraakt, u die door de Wet gerechtvaardigd wilt worden; en daarmee bent u uit de genade gevallen.*

Degenen die gerechtvaardigd wilden worden … door de Wet. Met dat in gedachten lezen we vers 6 opnieuw.

Galaten 5:6

In Messias Jesjoea heeft namelijk niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar het geloof, dat door de liefde werkzaam is.

Dus, besnijdenis op zich heeft geen nut voor je redding. Het enige dat telt is gehoorzaamheid uit liefde. Hij gaat verder in vers 11...

Galaten 5:11

Maar ik, broeders, als ik nog de besnijdenis verkondig, waarom word ik dan nog vervolgd? Dan is immers het struikelblok van het kruis tenietgedaan.

VROEGER leerde Paulus dat besnijdenis nodig was VOOR redding. Hij was VROEGER immers een Farizeeër.

Lees zijn woorden maar in hoofdstuk 1...

Galaten 1:14

Dat ik in het Jodendom meer vorderingen maakte dan veel leeftijdgenoten onder mijn volk, omdat ik een nog groter ijveraar was voor de overleveringen van mijn vaderen.

"Voor de overleveringen van mijn vaderen"

Hij was niet ijverig voor het Woord van God, maar voor de tradities. Denk eens aan de woorden die Jesjoea sprak tot de Farizeeën...

Marcus 7:8-9

Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, (…) En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden.

En ...

Marcus 7:13 *…*

en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

Maar Paulus houdt niet langer vast aan deze tradities. Hij predikt het Woord van God. Daarom zien we dat Paulus in vers 11 heel duidelijk laat zien dat besnijdenis geen voorwaarde is voor redding, zoals hij ooit wel geloofde. In feite geeft hij aan dat hij nog steeds wordt vervolgd. Door wie? Blijkbaar door dezelfde groep waar hij tegenover stond in Handelingen 15. Degenen die zeiden dat besnijdenis een voorwaarde is voor redding.

Precies die groep waar hij tegenover stond en die door de Raad van Jeruzalem werd overtroefd door te zeggen dat besnijdenis geen vereiste is voor redding, maar iets dat de nieuwe bekeerlingen zullen gaan leren als ze groeien in hun kennis van de Wet die is gegeven door Mozes.

We hopen dat deel 1 van onze studie over de besnijdenis je heeft geholpen om een aantal algemene vragen over dit onderwerp te beantwoorden. We zijn ons ervan bewust dat veel vragen nog onbeantwoord zijn, die hopen we te behandelen in deel 2 van dit onderwijs.

We hopen dat je van deze studie hebt genoten. Denk eraan om altijd alles te toetsen.

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

file:///D:/Userdata/Eigenaar/Downloads/Besnijdenis_Deel_1.pdf

Immanuël, Gemeente van het Levende Woord
Telefoon 078 6990097, Mobiel 0629 065138
Email: w.verdouw@immanuel-gemeente.nl
Web: http://www.immanuel-gemeente.nl

Wees van harte welkom op iedere Sabbatmorgen en ervaar dat de vreugde van JHWH onze kracht is.
Plaats van samenkomst: “De Havenkerk”, Ieplaan 9, 2951 CB Alblasserdam, om 10.30 uur